

Desprinde-mă, Doamne!

Doina Bezea

Desprinde-mă, Doamne!
de pe buza durerii,
sfărâcă carafa
ce mă soarbe tăcut,
dezleagă-mi amarul
răsucind talpa vrierii,
sau scrie-mi cu toamne
și mă-nchide-ntr-un lut!

Desprinde-mă, Doamne!
de sub coasta tristeții,
și fă-mă iubire
în grănare de timp,
sub seceri de oase
să-mi așez somnul vieții,
și carnea să-mi țipe
implorând un răstimp!

Desprinde-mă, Doamne!
de sub lespezi de ceață,
și schimbă-mi destinul
doar o zi pe pământ,
trăind doar ferice
să mă satur de viață,
știind că doar azi
nu mă doare ce sunt!
Autor Doina Bezea